

Kazimierz Serocki - Pianophonie for Piano, Electronic Sound Transformation and Orchestra (1979)

1. *Pianophonie* Szabolcs Esztényi – piano, Polish Radio and TV Symphony Orchestra
Stanisław Wisłocki - conductor Electronic - Experimentalstudio der Henrich-Strobel-Stiftung des
Südwestfunks

"Warsaw Autumn" 1979

The role of electronics in *Pianophonie* involved only transformation of sounds generated by the piano, by which microphones were installed. They captured sound, while special devices transformed them “live”. These were: four oscillators, two ring modulators, two delaying devices, a set of filters, and amplifiers. In addition, devices used during the work’s performance included the so-called halaphone – a device designed by the first director of the Freiburg studio, Hans Peter Haller (HA(ller)+LA(wo)+PHONE). It made it possible to simulate sound movement in space. The entire set was controlled by four people: a sound engineer, two technicians and the pianist himself. All intensities, transformations and deformations of sounds were precisely notated in the score.

As it is, the piano part in *Pianophonie* involves not just ordinary playing the keyboard, but also – as in Serocki’s earlier piano works – generating sounds directly on the strings: pizzicato, glissando or using sticks with tips of varying hardness and width.

The work is divided into seven parts. From the first three there emerges varied sound material which then develops only to return in something that resembles a classic reprise. Despite the fact that the whole piece is designed on such a monumental scale, when it is heard, it is very clear and sounds almost like a chamber work. It includes scherzo-like fragments, aggressive discharges and sprayed sound “clouds” as well as clearly delineated rhythmic passages. There

Wpisany przez bluesever

Niedziela, 25 Październik 2009 23:04 - Zmieniony Poniedziałek, 05 Maj 2014 10:53

is also room – as in a traditional concerto – for a solo cadenza of sorts. The cadenza has unique properties achieved thanks to specific sound correlations (band-pass filters) that emphasise canonic repetitions contained in it.

There is a huge build-up of expression and sonic beauty in Pianophonie. The work is deservedly regarded as Serocki's greatest achievement, opening new paths in his work, paths which, however, he was unable to follow because of his untimely death. ---serocki.polmic.pl

Utwór Kazimierza Serockiego Pianophonie na fortepian, elektroniczne przetworzenie dźwięku i orkiestrę powstał w latach 1976-78 z inicjatywy niemieckiego radia Südwestfunk w Baden-Baden oraz Studia Eksperymentalnego we Freiburgu. Prawykonanie odbyło się 18 listopada 1978 roku w Metz, podczas "Międzynarodowych Spotkań Muzyki Współczesnej. Grał Szabolcs Eszteni z orkiestrą symfoniczną Südwestfunk, dyrygował Ernest Bour. W Polsce wykonano Pianophonie po raz pierwszy 14 września 1979 roku podczas 23. Festiwalu "Warszawska Jesień". Grał znowu Szabolcs Eszteni, tym razem z Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia pod dyрекcją Stanisława Wisłockiego.

Elektroniczne przetworzenie odnosi się tylko do fortepianu. Jego dźwięk jest odbierany przez trzy mikrofony (jeden z nich to mikrofon kontaktowy) i kierowany do urządzeń przetwarzających przed dojściem do głośników. Proces modyfikacji kontroluje reżyser dźwięku, pianista ma natomiast do dyspozycji dwa generatory produkujące tony współgrające według jego woli z naturalnymi dźwiękami fortepianu. Trzeba zauważyć, że charakterystyczną cechą Pianophonie jest stosowanie przez kompozytora nietypowych sposobów wydobywania dźwięku z instrumentu. Obok tradycyjnej gry na klawiszach mamy tu grę na strunach w różnych postaciach: od uderzania strun palcami i dłońmi, poprzez szarpanie ich paznokciami, aż do najrozmaitszych uderzeń w struny perkusyjnymi pałkami. W zależności od rodzaju zastosowanych pałek uzyskuje się różne efekty dźwiękowe. Te wszystkie działania, łącznie z dźwiękami elektronicznymi, służą przewyciężeniu wielowiekowych konwencji brzmieniowych i zbudowaniu nowego brzmienia, choć na bazie tradycyjnego instrumentu. Tradycyjna zresztą, w wirtuozowskim sensie, jest cała partia fortepianu, stwarzająca pianiście nieraz karkołomne trudności techniczne. Stąd też Pianophonie można traktować jak efektowny koncert fortepianowy, z instrumentem solowym przeciwstawionym orkiestrze. ---culture.pl

download: [uploaded](#) [yandex](#) [4shared](#) [mediafire](#) [solidfiles](#) [mega](#) [zalivalka](#) [filecloudio](#)

Kazimierz Serocki - Pianophonie for Piano, Electronic Sound Transformation and Orchestra (1979)

Wpisany przez bluesever

Niedziela, 25 Październik 2009 23:04 - Zmieniony Poniedziałek, 05 Maj 2014 10:53

[anonfiles](#)

[oboom](#)

[back](#)